

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. София, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **18** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК.

Образувано е по касационна жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ срещу решение № 6027/20.10.2022 г. на АССГ, 69-ти състав, постановено по адм.д. № 2371/2022 г., в частта, с която е осъдена да заплати на Н. Х. С. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3092.00 лв., претърпени за нарушение на чл.3, ал.2, вр. чл.284-286 ЗИНЗС поради условията на изтърпяване на наказанието му в ЗОЗТ „К.“ в периода от 14.06.2019 г. до 27.07.2021 г., ведно със законната лихва от 28.07.2021 г. до окончателното изплащане, както и сторените по делото разноски в размер на 10 лв. за държавна такса.

Подадена е касационна жалба и от Н. Х. С. в частта, с която е отхвърлен така предявения иск за разликата до пълния предявен размер от 50 000 лв.

Касаторът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди, че е и необосновано. Съдът е достигнал до погрешни изводи като не е съобразил фактическата обстановка. В конкретните случаи не са усатновени предпоставките за основателността на предявения иск. Съдът правилно е установил, че е осигурено нужното уединение, както и нужните препарати. Не се установяват вреди поради неспазване изискванията за площта в спалните помещения, стандартите за светлина, осветяване, проветряване. Счита, че е завишена присъдената сума.

Касаторът Н. Х. С. твърди, че присъдената сума е нищожна и несъразмерно ниска в сравнение с нечовешките условия, в които е поставен на нечовешко третиране. Излага съображения, че ежедневно и в продължителен период е живял, спал и се е хранил във вредна среда. Не са взети предвид всички условия. При определяне на размера съдът е взел предвид само и единствено продължителността на страданието. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ я оспорва. Моли съда да постанови решение, с което да остави жалбата без уважение.

Софийска градска прокуратура счита, че жалбите са неоснователни и моли да се отхвърлят.

Административен съд София – град, X касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са допустими, като подадени срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от АССГ, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

В случая настоящият състав намира, че не са допуснати процесуални нарушения. Подробно са обсъдени всички писмени доказателства, както и свидетелските показания. Въз основа на тях съдът е направил и фактическите си изводи – като подробно е обосновал кои факти е приел за установени. При извършване на тази дейност съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения.

Прието е за установено в оспореното решение, че за иския период от 14.06.2019 г. до 27.07.2021 г. касаторът е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ на Затвора С.. Видно от докладна записка рег. № 536 от 15.04.2022 г. на мл.инспектор– домакин към ЗОЗТ „К.“, предоставена по реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС, ищецът е пребивавал на територията на ЗОЗТ „К.“ в периода от 14.06.2019 г. до 27.07.2021 г.

Лишеният от свобода бил настанен в 4-то спално помещение на 9-та група, където пребивавал до 27.07.2021 г., когато е освободен предсрочно. По данни на ответника помещението е с размери: 6.35 м. х 6.06 м. х 2.37 м., или общо 38.48 кв.м. (съдът е приел, че 2.37 м. е височината на помещението). Санитарният възел е с размери 2.05 м. х 5.13 м. х 2.37 м., или общо 10.52 кв.м. Чистата площ на помещението без санитарния възел е 27.96 кв.м., т.е. близо 30 кв.м. Помещението било предназначено за 9 л.св., което определя по 3.11 кв.м. разполагаема площ на всяко лице – площ, която се доближава до минимума от 3 кв.м. По информация от ответника, сградата е санирана през 2016 г., вкл. е сменена дограмата. Помещението разполага с два прозореца с размери 1.45/1.75 м. и отваряемост 50 %. В тази част съдът не е кредитирал данните на ответника, тъй като противоречат на общодостъпна информация в Годишен доклад на О. на Република България като Национален превантивен механизъм за 2019 г., цитирана по-долу.

Установено е, въз основа на от докладна записка рег. № 535 от 15.04.2022 г. на ИСДВР на 9-та група към ЗОЗТ „К.“, предоставена по реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС, че осветлението на помещението е луминисцентно и се осигурява от три осветителни тела, всяко от тях с по три лампи. Според същия документ санитарният възел е отделен с необходимата врата в обособено помещение. Състои се от отделен с врата кухненски бокс, отделена с врата единична баня с душ и течаща вода, както и тоалетна, разположена в друго, непреходно помещение със собствена, заключваща се врата. Дюшеците, както и всичко друго, необходимо за престоя, се получават от склада, като преди това са дезинфекцирани и проверени за годност. При желание от страна на л.св. същите могат да поискат и да получат доставени отвън матраци. Престоят на открито бил организиран „на каре“ с размери 25/30 метра. В карето били налични две тенис маси, лост, дъмбели за тренировка, няколко броя щанги, маса, тип „лежанка“ за тренировка и вдигане на тежести. В карето имало затревени пространства, както и опесъчени алеи за разходка, пейки за отмора. Срещу карето имало игрище за баскетбол и футбол, където редовно се провеждали спортни мероприятия. Регламентираният престой на открито бил от 10:00 часа до 11:00 часа и от 14:00 часа до 16:00 часа. Непосредствено след следобедното каре било организирано посещение на лавка. Хигиенизирането на карето се извършвало от назначени по чл.80, ал.1 ЗИНЗС л.св., а хигиенизирането и поддържането на чистота в спалните помещения се организирано от самите обитатели. Според докладна записка рег. № 536 от 15.04.2022 г. веднъж месечно на л.св. се раздавали хигиенни материали – 400 грама прах за пране и 3 броя сапуни, за лични нужди. Посочено е в документа по чл.284, ал.3 ЗИНЗС, че по време на престоя на л.св. Н. С. в ЗОЗТ „К.“ е извършена дезинсекция на спалните помещения общо 14 пъти от фирми „Фаворит“ и „ДДД-1“ ООД, за което са приложени протоколи за механична и биоцидна дезинсекция срещу хлебарки, мравки и дървеници от 28.06.2021 г., 25.05.2021 г., 27.04.2021 г., 15.03.2021 г., 10.02.2021 г. (когато е извършена дератизация срещу сив плъх и домашна мишка), 29.07.2020 г., 28.05.2020 г., 26.03.2020 г., 28.01.2020 г., 27.11.2019 г., 12.09.2019 г., 30.08.2019 г., 30.07.2019 г. и 31.05.2019 г. Приложени са 12 броя списъци за получени от л.св., вкл. от С. 400 грама прах и 3 сапуна на: 12.07.2021 г., 18.06.2021 г., 19.05.2021 г., 19.04.2021 г., 15.03.2021 г., 17.02.2021 г., 15.01.2021 г., 16.12.2020 г., 16.11.2020 г., 19.10.2020 г., 18.09.2020 г., 17.08.2020 г.

Според докладна записка № 419/15.04.2022 г. на готвач затв.кухня към ЗОЗТ „К.“ прехраната на л.св. се осъществява на седмично меню, съгласно таблици, утвърдени от министъра на правосъдието, съгласувано с министъра на здравеопазването и министъра на финансите. Менюто се изготвя от Затвора С., на база „Единен сборник рецепти за обществено хранене“, по утвърдени таблици за химически и калориен състав. Храната се раздава на мястото на пребиваване, индивидуално на всеки л.св., в присъствието на служител от НОС и представител на самодейните органи. Дежурен главен надзирател, а в работни дни и медицинско лице, проверяват количеството и качеството на проверяваната храна, след което удостоверяват годността ѝ в нарочно създаден журнал. Храната за л.св. се приготвя съгласно „Д. производствени и хигиенни практики“, като от всяко ястие се оставят проби и се съхраняват според изискванията. През времето на престоя си в ЗОЗТ „К.“ л.св. - касатор не е предявявал претенции относно количеството и качеството на храната.

Прието е за установено от писмо № 96-00-3611/31.12.2020 г. на директора на дирекция „Н.“ на СРЗИ, че на 21.12.2020 г. е извършен оглед в ЗОЗТ „К.“ по отношение степен

на заселеност и численост на насекоми – хлебарки и постелна дървеница. Проверката е била на общи площи, място за престой на открито, килии № 3 и № 4 в 4-та група, килия № 3 в 3-та група, перално помещение. В килии № 3 и № 4 в 4-та група се установили живи екземпляри на кафява немска хлебарка, а в килия № 4 – единични живи екземпляри на постелна дървеница. Поради технически причини пералнята в затвора не работела от около месец, като всеки от л.св. се перял самостоятелно, в мокрото помещение на килията.

Прието е за установено от публично достъпен Годишен доклад на О. на Република България като Национален превантивен механизъм (Н.) за 2019 г., че помещенията в общежитието са остарели и амортизирани, въпреки ремонтните работи няма подобрение, а е налице влошаване. Броят на лишени от свобода лица, настанени в килиите, е бил многократно по-голям от допустимия по стандарт. Н. констатирал, че са настанени по 6 до 8 души в двойни помещения със собствен санитарен възел, включващ тоалетна и душ. Прозорците на килиите са малки, поради което няма достатъчно дневна светлина в спалните помещения на целия корпус. В бараките на ЗО „К.“ е налице дългогодишен и системен недостиг на питейна вода. Общежитието не е присъединено към централна канализация, а използва септични ями. Има топла вода 2 часа в денонощието в дебит, измерен в 5 кофи. Проблемът е известен на ръководството на ГДИН и е в основата за вероятен отказ там да се прави нов затвор, поради изискване на значителни финансови средства за нов водопровод. Отоплението в ЗО „К.“ е на дърва и въглища, с печки, разположени в помещенията. Стените са опушени, почти сиви, на места разкъртени до тухла. Подът е от груб бетон. Стените и таваните на баните и тоалетните са покрити с мухъл. Въздухът в тоалетните е влажен и задушен, поради липса на възможност за проветряване, освен чрез отваряне на вратата към спалното помещение. Тези бараки не подлежат на каквато и да е реконструкция, която може да осигури условия на пребиваване в тях. ЗО „К.“ към настоящия момент е общежитието с най-лоши условия в България, без перспектива за подобряване в близко бъдеще. По отношение на хигиената Н. многократно констатирал, че проблемът относно наличието на хлебарки и дървеници в местата за лишаване от свобода е системен. Независимо от периодичното месечно дезинфектиране, то е неефективно. Затова Н. препоръчал на министъра на правосъдието да разшири списъка с разрешени вещи, като включи препарати за борба с дървеници и хлебарки, тъй като този проблем съществува навсякъде в системата за изпълнение на наказанията. В корпуса на затвора, както и в отделните коридори липсва използвана столова. Храненето се извършва по стаите. В ЗОЗТ „К.“ има столови по отрядите, които са в лошо състояние и храненето се извършва главно в спалните помещения. Факт е, че няма налични помещения в местата за лишаване от закрит тип, в които би могло да се осъществяват освен храненето и различни социални дейности. В инспектираните помещения, използвани за кухни и в сервизните помещения се поддържа задоволителна хигиена, доколкото това е възможно в условията на старите, амортизирани и неремонтирани сгради.

Относно условията на изтърпяване на наказанието като свидетел е разпитан А. З. М., който от 14.12.2020 г. до освобождаването на ищеца на 27.07.2021 г. е пребивавал в общо помещение с него. Според свидетеля килията била с площ от около 30 кв.м. и се обитавала от 9 човека – 4 легла на двойна вишка, другите единични, печка на въглища и дърва, три маси и два стола. Свободното място между леглата, масите и столовете било около 50-60 см. Кухнята била отделно – два на три метра. Там били банята и

тоалетната. Банята била с големината на човек, а тоалетната не била на клекало. Едва миналата седмица им раздали матраци. Преди това дюшеците били скъсани, с дървеници и хлебарки. Дори след дезинсекция инсектите не намалявали, хапели навсякъде, някои л.св. се подуваха. Дюшеците не се перяли, били миризливи, мръсни и тънки – от тях болял кръстът. Касаторът Н. се оплаквал от дървениците и хлебарките, от мърсотията и неудобството в килията, защото нямало пространство и не могли да се движат.

Показанията на свидетеля са кредитирани кредитират частично в частта им, в която съответстват на другите доказателства по делото – относно приблизителния размер на помещението (30 кв.м. чиста площ), броя на настанените лица в него, наличието на отделени в самостоятелни помещения кухня, баня и тоалетна, наличието на дървеници и хлебарки, наличие на свободно място от около 50-60 см. между леглата, масите и столовете, както и за предоставени на месец 400 грама прах и 3 сапуна. Посочените от свидетеля размери на прозорците 80 см съответстват на данните в Годишен доклад на О. на Република България като Национален превантивен механизъм (Н.) за 2019 г., че прозорците на килиите са малки, поради което няма достатъчно дневна светлина в спалните помещения на целия корпус. Констатациите на Н. касаят период след ремонта от 2016 г., поради което следва да се приемат за относими към целия исков период. Свидетелските показания са кредитирани и в частта за липса на пространство и на възможност за свободно движение между мебелите в помещението, които обстоятелства са съобразени съгласно практиката на ЕСПЧ по делото „М. против Х.“.

В останалата част свидетелските показания не са кредитирани доколкото е прието, че противоречат на данните, установени по реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС или са взаимно противоречиви, относно размера на кухнята, налични спортни съоръжения на „карето“, времето, през което може да се посети лавката (според свидетеля е сутрин, а според информацията по реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС – след следобедното „каре“), наличието само на една крушка в помещението (по данни от ответника има три осветителни тела, всяко от тях с по три лампи). Относно количеството на храната свидетелските показания също са приети за противоречиви – при изброяване на седмичното меню свидетелят споменава „в понеделник дават боб с наденица, което е нормално като количество“. В края на показанията си свидетелят посочва, че храната не му стигала и се налагало да му носят отвън. На Н. /касатора/ също носели от вън, но той не се е оплаквал от храната.

Предвид подробните показанията на свидетеля относно седмичното меню и данните по докладна записка № 419/15.04.2022 г. на Ж. П. - готвач затв.кухня към ЗОЗТ „К.“, съдът приел за недоказани твърденията на ищеца за ниско качество на храната. Кредитирал е предоставената по реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС информация, според която храненето се осъществява на седмично меню, по рецепти и таблици, утвърдени от министъра на правосъдието, съгласувано с министъра на здравеопазването и министъра на финансите. Храната се проверява по количество и качество, което се удостоверява в нарочно създаден журнал. Както по данни на готвача на ЗОЗТ „К.“, така и по данни на свидетеля, л.св. Н. С. не се е оплаквал от страната и не е предявявал претенции относно нейното количество и качество.

По отношение на топлата и студена вода и отоплението на печка на дърва и въглища в ЗОЗТ „К.“, доколкото ищецът не е навел оплаквания в тази насока в исковата си молба, тези обстоятелства не са съобразени при преценката на

кумулятивното въздействие на условията на изтърпяване на наказанието.

Въз основа на съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства съдът е приел за установено нарушение на минимално изискуемата площ за изтърпяване на наказанието – 3.11 кв.м. площ на лице, което е съчетано с други неблагоприятни фактори като: липса на достатъчно светлина и възможност за проветрение, лоши хигиенни условия поради наличие хлебарки и дървеници, овехтели и мръсни дюшеци, които, в съчетание в дървениците, са пречели на нощната почивка.

Предвид презумпцията по чл.284, ал.5 ЗИНЗС и свидетелските показания съдът е приел наличието на претърпени неимуществени вреди в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с условията на изтърпяване на наказанието за доказани. Кумулативното въздействие на визираните фактори достига изискуемия праг на суровост по смисъла на чл.3, ал.2 ЗИНЗС, вр. чл.3 от ЕКПЧ е приел, че надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода. В останалата част съдът е счел оплакванията на ищеца за недоказани: санитарният възел в помещението осигурява нужното уединение на ползващия го, на лишените от свобода са осигурени условия за поддържане на лична хигиена чрез препарати за почистване – 400 грама прах и 3 сапуна месечно, които е житейски логично да са достатъчни за един човек, още повече, че осигуряването на хигиената на помещението е задължение на самите л.св. същите изводи са направени и по отношение на храната, която е достатъчна по количество и състав, както и по отношение на това, че на л.св. е осигурена възможност за двигателна активност – два пъти дневно на „каре“ с необходимите спортни съоръжения, без това време да пречи на възможността да се закупят стоки от лавката.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София град, е приел, че са налице предпоставките за частична основателност на предявения иск.

При определяне размера на обезщетението съдът е съобразил новите решения на ЕСПЧ по дела, касаещи оплаквания за лоши условия в местата за ЛС, според който обезщетение, присъдено от националния съд, което се равнява на 4 евро на ден или на 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства е адекватно и не поставя под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите от поставяне в лоши условия на задържане. Така решение на ЕСПЧ по жалба № 9835/11.02.2019 г., свързана с условията на изтърпяване на наказанието в Затвора Б. за периода от 17.11.2011 г. до 17.11.2016 г., т.е. 5 години, по която ЕСПЧ е присъдил обезщетение за имуществени вреди в размер на 10 800 евро, или 2160 евро на година, 180 евро на месец, 6 евро на ден). 30 % от 6 евро е 1.8 евро на ден.

При преценка на кумулативното въздействие на факторите, при които е бил поставен в мястото за лишаване от свобода, съдът е съобразил, че по отношение на част от оплаквания в исковата молба не са установени нарушения, поради което присъденото обезщетение за претърпени неимуществени вреди от едни аспекти на изтърпяване на задържането под стража не следва да се превръща в прекомерна санкция за затворническата

администрация, която стриктно и при спазване на законовите си задължения и правомощия е осигурила на ищеца изтърпяване на наложеното му наказание при други благоприятни аспекти на тези условия, което също следва да се съобрази при преценката на кумулативното въздействие на тези условия.

Изложеното е дало основание за съда да определи размер на обезщетението под посочения от ЕСПЧ размер от 4 евро на ден и в алтернативния вариант от 30% от присъждането на ЕСПЧ при сходни обстоятелства от по 1.8 евро на ден или по 4.00 лв. на ден. Исковият период от 14.06.2019 г. до 27.07.2021 г. има общо 773 дни: 201 дни за 2019 г., 365 дни за 2018 г., 365 дни за 2021 г. и 207 за 2022 г.

При презюмиране на неимуществените вреди от поставянето на ищеца в посочените условия на изтърпяване на наказанието за целия исков период от общо 773 дни, съдът приел за справедливо обезщетение на неимуществените вреди в размер на 4.00 лв. на ден за целия исков период, или общо 3092.00 лв. За разликата до предявения размер от 50 000 лв. искът е отхвърлен.

Приета е за основателна претенцията на ищеца за присъждане на обезщетението със законната лихва от 28.07.2021 г. като е съобразена т.4 от Тълкувателно решение № 3/2005 г. на ОСГК на ВКС присъдено е обезщетение от преустановяване на незаконосъобразните действия- от момента на напускане на пенициарното заведение на 27.07.2021 г., поради което е присъдена законната лихва, считано от 28.07.2021 г.

Настоящият тричленен състав на АССГ намира, че решението на АССГ следва да бъде оставено в сила. Съдът се е произнесъл по редовен и допустим иск. В него подробно изключително подробно и задълбочено са обсъдени събраните доказателства, като е обосновано защо се кредитират едни и защо – други. При тази дейност не са допуснати процесуални нарушения.

Настоящият съста намира за неоснователни твърденията на касатора Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ в частта относно необоснованост. Видно от установеното по-горе, съдът се е обосновал въз основа на представените доказателства, като подробно, логично и безпротииворечиво е направил доказателствените изводи и е обосновал кои точно факти е приел за доказани /което съответства и на доказателствата по делото/, и именно въз основа на което е направил правните изводи, като е приел че са налице предпоставките на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС по част от наведените в исковата молба основания.

По отношение спазване на приложимите материално-правни норми. Настоящият състав намира, че решението е постановено в съответствие с нормата на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, която предвижда отговорност за държавата за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Отговорността на държавата не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на осъществено нарушение на чл.

3 от страна на органите по чл.284, ал.1 ЗИНЗС. В случая е налице проведено такова доказване, по отношение на част от наведените в исковата молба основания.

Решението на АССГ е постановено и в съответствие с нормата на чл.284, ал.5 ЗИНЗС, която е въвела оборима презумпция в частта по отношение на настъпването на неимуществените вреди. В този смисъл настоящият състав изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК изцяло препраща към тях.

По отношение определяне на размера на присъдените неимуществени вреди. В тази му част отново следва да се приеме, че решението е изключително добре и подробно обосновано; постановено е в съответствие с приложимата материално-правна норма, вкл. и е съобразено с практиката на съдилищата – както на националните, така и на ЕСПЧ. Настоящият състав споделя изводите в това решение, поради което и изцяло препраща към тях.

Макар и да не е посочено изрично, размерът на дължимото обезщетение в случая, е определено и в съответствие с чл.52 ЗЗД и прогласения в него принцип на справедливо обезщетение. Справедливостта като критерий за определяне на паричния еквивалент на моралните вреди изисква размерът на обезщетението да бъде определен от съда / а в случая е и определен/ с оглед на всички установени по делото факти и обстоятелства, касаещи начина, по който частично незаконосъобразната административна дейност се е отразила на увреденото лице и при отчитане на икономическия стандарт в страната към момента на увреждането. Съответно е и на пилотното Решение на ЕСПЧ от 27.01.2015г. по делото „Н. и други срещу България”, съгласно което паричната компенсация като форма на обезщетение за претърпени неимуществени вреди не трябва да бъде в неразумен размер в сравнение с присъжданията на справедливо обезщетение, определени от ЕСПЧ по силата на чл.41 от Конвенцията в подобни случаи, като насока в това отношение могат да служат принципите, изложени от ЕСПЧ в пилотното решение, а именно фундаменталния характер на правото на всяко лице да не бъде подлагано на нечовешко или унижително отношение, от една страна, а от друга времето, през което лишеният от свобода е бил поставен в условия на нечовешко и унижително отношение по смисъла на чл.3 ЕКПЧОС, като най - важният фактор за оценка на претърпените вреди.

В разглеждания случай, като се отчетат обстоятелствата, съставляващи проявления на нарушението по чл.3, ал.1 вр. ал.2 ЗИНЗС; периода на исковата претенция /времето, през което ищецът е бил поставен в условия, унижаващи човешкото достойнство/; предвид характера и невисокия интензитет на породените негативни вътрешни изживявания и при прилагане на чл.284, ал.2 ЗИНЗС, настоящият състав намира, че присъденото обезщетение е напълно справедливо.

Решението е съобразено с материално-правните норми и практиката на съдилищата и в частта относно присъдената законна лихва, поради което

настоящият състав препраща към мотивите му.

По разноските. Предвид неоснователността и на двете касационни жалби, разноси не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.1, пр. 1 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6027/20.10.2022 г. на АССГ, 69-ти състав, постановено по адм.д. № 2371/2022 г.

Решението НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.